

Front comú de Terrassa, Viladecavalls, Olesa de Montserrat i Abrera per la finalització del Quart Cinturó

Reclamen al Ministeri de Foment que compleixi amb el calendari de finalització previst per l'octubre de 2019

Senyal del Quart Cinturó | GSV

Els alcaldes i alcaldesses de Viladecavalls, Olesa de Montserrat, Abrera i Terrassa, juntament amb representants de la patronal catalana Cecot i de la Cambra de Comerç de Terrassa temen que no es compleixin els terminis per finalitzar les obres del Quart Cinturó. Per aquest motiu s'han reunit i han escenificat de nou el front comú (<http://Terrassa fa front comú amb el Govern per exigir a Foment que acceleri les obres del Quart Cinturó> <https://www.naciodigital.cat/latorredelpalau/noticia/60867/terrassa/fa/front/comu/amb/govern/exigir/foment/accelerari/obres/quart/cinturo>) dels municipis i agents socioeconòmics afectats per les obres del Quart Cinturó (B-40), pel seu desenvolupament i compliment del calendari previst.

En la darrera visita institucional a les obres de l'autovia orbital B-40, organitzada pel Ministeri de Foment el mes de juny passat, el ministre Íñigo de la Serna va informar que la previsió per a la finalització de les actuacions es preveia per l'octubre de 2019. Inicialment, els representants locals van coincidir en valorar positivament aquest anunci, ja que donava resposta a les demandes i reivindicacions de tots quatre municipis sobre aquesta important infraestructura de comunicació.

Després d'haver passat alguns mesos, veient l'estat de les actuacions a dia d'avui i coneixent l'històric d'endarreriments del projecte, les retallades imposades, les contínues actualitzacions i modificacions que ja ha sofert, els representants de les institucions temen que no s'arribi a complir amb els terminis anunciats.

Obres de la B-40 al terme de Viladecavalls, a prop del futur enllaç amb la C-16. Foto: Albert Prieto

Malgrat que des d'un punt de vista tècnic es considera viable executar les actuacions en els 19 mesos que resten per a la data anunciada pel ministre, existeixen riscos econòmics i administratius que cal tenir en compte: Processos administratius que s'allarguen, com la tramitació de modificats del projecte (l'enllaç de l'AP7/A2 està aturat des de novembre de 2016 sense ser aprovat); o les habituals retallades pressupostàries (pendents de conèixer el pressupost de l'Estat pel 2018), en són els principals senyals d'alarma.

En context

Els estudis de l'autovia B-40 entre Abrera i Terrassa es remunten en el temps i varen culminar l'any 2001 en què es va aprovar el seu traçat. Posteriorment es va plantejar executar-la en 3 trams, Abrera-Olesa; Olesa-Viladecavalls; i Viladecavalls-Terrassa. L'any 2010 es van posar en servei els subtrams Abrera-Olesa i Viladecavalls-Terrassa, aquest últim finalitzant en una rotonda en plena trama urbana de Terrassa, al barri de Can Roca.

Han passat 18 anys i l'aparent inactivitat en els trams a cel obert d'aquestes obres fa témer els municipis afectats un nou ajornament, un més, dels terminis assenyalats pel Ministeri. És per això que alcaldes, alcaldesses i responsables del món econòmic de la comarca tornen a reclamar al Ministeri de Foment la finalització, dins dels terminis assenyalats, d'un projecte que consideren "cabdal per mantenir i incrementar la competitivitat econòmica i una bona comunicació del territori".

Les principals reivindicacions, precisament, se centren en exigir la continuïtat del cinturó, com a mínim fins a la ronda oest de Sabadell, propiciant un flux de trànsit de vehicles òptim, no tallant-lo en plena trama urbana de Terrassa. Un perllongament "imprescindible pel correcte funcionament de l'autovia, dotant-la de sentit viari i de comunicació en xarxa". Una altra gran reivindicació deriva del fet que és constatable que l'actual enllaç entre la B-40 i l'A-2 no podrà absorbir amb seguretat i funcionalitat el trànsit que aportí la nova autovia. És per això que cal millorar la connectivitat entra l'A-

2, la B-40 i la C-55, tenint en compte els diferents usos del territori, tant pel que fa a les àrees residencials, com per les industrials i sectors estratègics del país.